

κάθε ἀλήθειαν καὶ νὰ τὴν βεβαιώσω ζωηρῶς ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία σχέσις μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν ὀνομασιῶν!

Τὸ τράμ ἐσταμάτησε. Ἡ Εὐαγγελία κατῆλθε ἀτονος, ἀπνυθισμένη, ἐτοιμόρροπος, ὡς καὶ τι περιττὸν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ στρεφόμενη ἀφελῶς μοῦ λέγει:

— Πῶ νὰ πέσω... Ἐχω πυρετόν.

Καὶ ἡ Ἑλληνὶς τραγωδός, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἀθηναϊκὸς κόσμος ἔδωκε μὲ τόσῃν προθυμίᾳ τὸ ὄνομα τῆς Σάρρας Βερνάρ-χωοῖς ὅμως νὰ τῆς παράσῃ καὶ τὴν εὐμάρειαν τῆς Γαλλίδος ὁμοτέχνου τῆς—ἀπεμακρύνῃ δακρυομένην.

Ἐσταμάτησα ἐπὶ πολλὴν ὥραν μὴ ἔχων τὴν δύναμιν ν' ἀποσπασθῶ τοῦ θλιβεροῦ ἐκείνου θεάματος. Ἐκείνη ἡ ὁποία μὲ ἕνα τόνον τῆς φωνῆς τῆς ἔκαμνε νὰ ριγοῦν χιλιάδες σωμάτων, καὶ μὲ μίαν κίνησιν προεκάλει τὸν θαυμασμόν, καὶ μὲ μίαν χειρονομίαν ἤγειρε ἐπανάστασιν ἐπενθυμιῶν τώρα μετὰ κόσπου ἔδωκε τὰ σκοτισμένα κρόσπεδα τοῦ πτωχικοῦ φορέματός της, φέρονσα εἰς τὰς χεῖρας ἐν ἱατρικὸν εἰς τὸ ἐξησθενημένον παιδί της καὶ ἐν δάκρυ εἰς τοὺς ἡμιδοσμένους ὀφθαλμούς της...

ΔΑΦΝΙΣ

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

— Φαίνεται ὅτι ἔγραψεν ἄλλοτε καὶ ἔργα διὰ τὸ θάνατον.

— Θὰ θέλῃ λοιπὸν νὰ κρίνεται κατὰ τοὺς λόγους του καὶ ὄχι κατὰ τὰς πράξεις του.

*

— Ἀδύνατο νὰ διαβάσω αὐτὸ τὸ γράμμα. Δὲν βγάζω τίποτε.

— Τί λές ἀδερφέ; Αὐτὸ ἤμπορεῖ νὰ τὸ διαβάσῃ καὶ ἓν ζῶο. Δός μου τὸ ἐδῶ.

*

Ἐνας πληκτικώτατος συγγραφεὺς ἔλεγε πρὸς μίαν εὐφροσύναν κυρίαν:

— Ζητῶ ἡρώϊδα δι' ἐν νέον ἔργον μου.

Καὶ ἡ κυρία:

— Πάρτε ἐμένα! Ἐδιάβασα ὅ,τι ἔχετε γράψῃ ἕως τώρα.

*

— Τί πάλι, ἄλλο σκυλὶ ἔχασες; Ἦναι τρίτο αὐτὸ τοῦ χάνεις σὲ λίγες μέρες.

— Ἀχ! φίλε μου. Ἀφ' οὗτου ἤρχιτε τὸ κορίτσι μου νὰ τραγουδῇ, δὲν μοῦ μένει ζῶον εἰς τὸ σπῆτι...

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συνέδρια.—Ἐν Λιέγγ συνέρχεται τῇ 15 (ν.) Σεπτεμβρίου τὸ τρίτον διεθνὲς συνέδριον τῆς δημοσίας τέχνης, ὅπερ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἑξ ἡμέρας. Τὸ α' τμήμα θ' ἀσχοληθῇ περὶ τοῦ σχολείου, ἥτοι τίνα ἐπιδράσιν δέον νὰ ἔχῃ ἡ τέχνη εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδῶν, ὑπὸ αἰσθητικῆν ἔποψιν. Τὸ β' τμήμα περὶ Ἀκαδημίας Βιμηχάνων τεχνῶν, ἥτοι περὶ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν τεχνῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Τὸ γ', περὶ μουσικῶν καὶ ἐκθέσεων, ἥτοι περὶ τοῦ καταλληλοτέρου ὀργανισμοῦ αὐτῶν ἀπὸ κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ ἡθικολογικῆς ἀπόψεως. Τὸ δ', περὶ θεάτρου, ἥτοι περὶ δραματικῆς καὶ λυρικῆς τέχνης καὶ κυρίως περὶ λαϊκοῦ θεάτρου καὶ μελοδράματος. Τὸ ε', περὶ τῆς ἀποφύσεως καὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτιρίων, ἥτοι περὶ τῶν ἐφαρμογῶν τῆς τέχνης εἰς τὰς ρυμοτομίας, τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, τὰ μνημεῖα καὶ τὰς οἰκοδομίας, ἐπὶ τὸ καλαισθητικώτερον. Τὸ διεθνὲς συνέδριον ἔχει συνέλθῃ τῷ 1898 εἰς Βρυξέλλας, καὶ τῷ 1900 εἰς Παρίσιον. Πρόεδρος τοῦ ἐφετεινοῦ συνεδρίου εἶνε ὁ ὑπουργὸς τοῦ Βελγίου Beernaert.

— Ὡσαύτως ἐν Λιέγγ, συνήλθε τῇ 16 Ἰουλίου τὸ Διεθνὲς φωτογραφικὸν συνέδριον, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, συγχρόνως δὲ συνήλθε εἰς τὴν Π' ἐτήσιαν σύνοδον ἡ «Διεθνὴς Φωτογραφικὴ Ἐνωσις».

*

Νέα ἔργα.—Ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης Φᾶν Δρίσεν ἐτελείωσεν ἐσχάτως ἐν Παρίσις μικρὰν εἰκόνα ἡ ὁποία καίτοι ἔχει πλάτος μόνον ἑνὸς μέτρου, περιλαμβάνει 150,000 πρόσωπα! Τὸ ἔργον παριτᾷ τὴν μάχην τοῦ Βιτερλώ. Ἐκ πρώτης ὥψεως δὲ βλέπει κανεὶς τίποτε, ὅ-αν ὅμως παρατηρήσῃ καλῶς τὸ ἔργον ἢ μεταχειρισθῇ φάκον, τότε βλέπει ὅτι ἕκαστον μικρὸν σημεῖον παριτᾷ καὶ μετὰ μεγίστης τελει-

τητος θαυμάζεται ἡ εἰκὼν ἰδίως διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν στολῶν τῶν στρατιωτῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε λεπτομερέσταται.

*

Ἀνασκαφαί.—Αἱ παρὰ τὴν θέσιν Κρόνια ἀνασκαφαὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος παρὰ τοῦ κ. Γραϊδῶρ, ἐξακολουθοῦσι δραστηριώτερον ἤδη. Περαιτωθείσης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀπὸ τοῦ Ναοῦ πρὸς τὴν Στοὰν ἀγούσης ὁδοῦ, ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ λιθόστρωσις αὐτῆς ὑπειστήρχετο καὶ εἰς τὸν παρακείμενον ἀγρόν, ὃν ὁ κ. Γραϊδῶρ ἡγόρασε καὶ ἤρξατο ἀνασκαφῶν, καθ' ἃς ἀπεκαλύφθη μαρμύρινον τεῖχος, ἐκ μεγάλων ὀγκολίθων, ἔργον καθαρῶς Ἑλληνικόν, ὅπερ εἶνε τὸ θεμελίον μεγαλπρεπεστάτου οἰκοδομηματός. Ἀπεκαλύφθησαν καὶ πέντε μικράρινα κορινθία, καὶ μεγάλη βῆσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχε σύμπλεγμῳ ἀγαλμάτων ἐκ Νικῶν, Ἐρώτων καὶ Ἀνιερώτων, ἔργον τοῦ ἐξ Ἐφέσου διαστήμου τεχνίτου Ἀγασία Μανοφίλου. Ἀνευρέθησαν ἐπίσης κεφαλὴ παιδός, ἡμιεφαρμένη, ἀρίστης τέχνης (ἴσως ἐνὸς τῶν ἐπὶ τῆς βάσεως Ἐρώτων) ἑτέρα μικρὰ κεφαλὴ ἀνδρός, μετρίας τέχνης, μικρὸν ἀκέφαλον ἀγαλμάτιον γυναικὸς φερούσης ποδῆρην χιτῶνα, μετρίας καὶ τοῦτο τέχνης, καὶ δύο τεμάχια ἐξ ἐπιγραφῶν.

— Εἰς τὸ Λούβρ τῶν Παρισίων ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια πλουσιωτάτης συλλογῆς εὐρημάτων παναρχαῖς ἐποχῆς, ἀποκαλυπτόντων ἀγνωστον ἕως τώρα τέχνην, καὶ ἀποδεικνυσάντων ὅτι ὁ πολιτισμὸς δὲν ἐγεννήθη ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλ' ὅτι πολὺ πρὶν ὑπῆρξεν ἄλλος τις πολιτισμὸς, μέγιστος, ὑπέροχος, ὅστις τίς οἶδε ὑπὸ ποίῳ βαρβάρῳ ἔθνει δαμασθεὶς ἐσβέσθη μικρὸν κατὰ μικρόν, διὰ ν' ἀποκαλυφθοῦν τὰ ἔχνη μετὰ τείραν μακροτάτων αἰώνων. Ὁ πολιτισμὸς οὗτος εἶναι ὁ τῶν Ἑλαμιτῶν, ὅστις ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἀποκαλύπτεται χάρις εἰς τὰς ἐπιμεληθεμένας ἐρεῦνας τῆς ὑπὸ τὸν ἀρχαιο-